Ч. 24. Четвер 1 (14) лютого 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Смерть короля Милана. — З полудневої Африки.)

По довершенім виборі президиї палати послів виступає на перший плян, яко найбільше пекуча справа, бо грозяча розбитєм парляментарних нарад, справа ненімецких інтерпеляций. Вже з дискусий, які при обговорюваню кандидатур на гідність президента палати відбули ся в клюбах німецких сторонництв, знаємо, що Німці рішили домагати ся, аби президия не приймала ненімецких інтерпеляций і аби такі інтерпеляциї не протоколовано. В пятницю відбуло ся засіданє провідників лівиці, на котрім обговорювано справу ненімецких інтерпеляций. Християньско социяльні поставили внесенє, аби в палаті утворити бюро перекладачів, котрі перекладали би ненімецкі інтерпеляциї на німецкий язик і тілько такий переклад втягав би ся до протоколу. З другого однак боку піднесено, чи таке поступованє не сотворило би небезпечного преюдикату. В хвили коли парлямент леґально узнасть многоязичність нарад, відпаде можність виступованя против многоязичности в адміністрациї. З тої причини проект антисемітів упав, і обставано при тім, аби президия приймала виключно німецкі інтерпеляциї. — Перший віце-президент палати, п. Праде в розмові з одним з редакторів N. fr. Press-и сказав, що президия повинна позволити відчитувати лише німецкі інтерпеляциї, як се було давнійше. Перший позволив відчитати ческу інтерпеляцию др. Фуке дня 31 січня 1899. Narodni Listy відповіли на сю заяву коротко, що на случай, коли би ческих інтерпеляций не позволено відчитувати, Чехи розібють парлямент. В справі інтерпеляций і петиций відбули ся довгі конференциї ґр. Феттера і Кербера з провідниками сторонництв. Президент Феттер надіє ся, що ся справа буде на конференциї сеніорів сторонництв успішно полагоджена. Істнує проєкт, аби до ненімецких інтерпеляций долучувати німецкий текст. В міродатних кругах запевняють, що з нагоди принятя Цісарем нової президиї, Цісар виголосить енунциацию первоpядної ваги. — Адресова комісия палати панів радила в суботу над проєктом адреси. — N. fr. Presse запевняє, що сойми краєві зберуть ся дня 18 цьвітня, а спільні делеґациї в половині мая.

В послідних днях, як ми вже доносили, занедужав був сербский король Милян у Відни на інфлюенцу, а відтак на запаленє легких. Недуга прибрала грізний оборот, і король передвчера в ночи помер, в 47-ім році житя. Похорон короля відбуде ся 15-ого с. м. з Відня до сербского монастиря в полудневій Угорщині в Крушедолі. До Відня прибули сербскі міністри, аби займити ся приготовленями до похорону. Король полишив лист до Цісаря Франц Йосифа, в котрім просить, аби єго похоронено на австрийскій земли і не вивожено до Сербії.

Кіченер доносить з Преториї, що війска оперуючі в всхідних округах Трансвалю, заняли дня 6-ого с. м. Ермельо. Опір Бурів був малий; 50 Бурів зложило оружиє. Людвик Бота ударив коло Ботвелю на Анґлійців, але по кровавій битві відперто єго. Тут погиб один командант Бурів, а другий тяжко ранений. Ворог лишив на боєвищи 20 убитих і богато тяжко ранених. Анґлійци стратили 53 ранених.

Новинки.

Львів дня 13 го лютого 1901.

— **З перемиской епархії.** Сьв. Отець іменував о. Якова Нероновича, почетного крилошанина висложеного декана порохницкого і пароха в Розборі округлім, своїм шамбеляном. — Відзнаки крилошаньскі дістали оо.: Мих. Сливиньский парох в Тиряві волоскій і Кипр. Добряньский парох в Лежахові. — Дійстним деканом мостиским іменований о. Мих. Ольшаньский, дотепершний завідатель деканата і парох в Старяві. — Канонічну

---

17)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлійского — Конана Дойлі).

(Дальше).

— Я тепер обїзджаю табори — писав Езра знову. — Я переорав вже поля з Гельрон до Кліпдрифт, Пніль, Камоде, Вальдекс, Гопе, Плянт, Нюкіркс Гопе, Вінтерруш і Бльоякель. Завтра вибираю ся до Дельпартсе Гопе і Ляркінс Флят. Де лиш прийду, всюди мене добре приймають, з виїмком торговельників. Они довідали ся, що я капіталіст з Льондону і боять ся, що я піджену ціну в гору. Як мало знають! Я на цілій тій дорозі купував дияманти, але не дуже дорогі, бо мусимо ощадно обходити ся з нашими грішми.

Спосіб копаня єсть дуже простий. Люди копають ямки в ріпи, яка лежить над берегами ріки, і в тих ямках знаходять дияманти. Головну роботу роблять чорні, або як їх тут називають: „молоді“, а майстри суть наставниками. Все, що викопають, належить до майстрів, але молоді мають визначену постійну платню, котра не зміняє ся, все одно, чи робота оплачує ся, чи ні. Недавно тому був я в Гельрон і придивляв ся роботі одної громади, коли нараз якийсь білий наробив крику і рукою сягнув в купу піску, котрий саме що видобуто. Зараз по тім виймив він маленьку грудочку завбільшки оріха. На єго крик збігли ся всі люди й з других громад, і наконець зробила ся їх ціла товпа.

— Красний камінь — каже той, що єго викопав.

— Що найменше пятьдесять каратів — відозвав ся другий, і зважив єго на долони.

Я мав вагу при собі і піддав їм гадку, щоби єго зважити. Він важив $64^1{}_2$ карата. Відтак они єго обмили і стали єму придивляти ся. Пошептали щось з собою, і той, що єго знайшов, приступив до мене.

— Ви торговельник, пане Джірдльстон, правда?

— От так як часом — відповів я — але я на тім не богато розумію ся. — Я приїхав сюди більше для приємности, як на купно.

— Ну, — каже він — то можете довго шукати, заким би Ви знайшли красший від сего. Що дасте за него?

Я подивив ся на него. — Таже він красистий — відповів я відтак.

— Він білий — сказав тамтой, а єго товариші собі за ним.

— Мої панове — кажу — він не білий. В нім видко дві жовті смуги. Він варт дуже мало або й нічого.

— Що, коли він жовтий, то ще цінніший — відозвав ся на то якийсь високий хлописко з чорною бородою і в скірянних штанах. — Жовтий камінь ліпший, як білий.

— То правда — сказав я — але чисто жовтий камінь, а сей ані жовтий, ані білий; він до половини закрашений, і Ви то так добре знаєте, як і я.

— Отже нічо не даєте за него? — спитав один з них.

— Дам сімдесять фунтів — сказав я — але ані феника більше.

— Коби ти був чув, якого они крику наробили. — Він варт пятьсот — крикнув той, що єго знайшов.

— Добре, кажу, держіть собі єго і продайте за ті гроші; бувайте здорові! — Сказавши то, я собі пішов. Того самого вечера прислали мені камінь з просьбою, щоби я дав свій чек, і я продав єго в два дні опісля за сто. Як видиш, наука старого Ван Гельмерса не пішла в ліс. Розповідаю тобі тоту малу історию, щоби тобі показати, що хоч то новий інтерес для мене, то я таки не дам ся надути. В тутешних ґазетах нема ще нічого з Росиї; але коли небудь наспіє, то я готов. А що би ти зробив, як би діло стрітило якусь перешкоду і не удало ся? Чи ти би не щез, чи видержав би аж до послідної хвили і все заплатив. Чим більше роздумую, тим більше проклинаю твою шаленість, котра запхала нас в таке багно. Бувай здоров!

Він правду каже що до шалености — подумав собі старий купець, сперши голову на руку. — То погано, що хлопчище так до мене відзиває ся, коли він так далеко від мене, але він був зевсїгди такий простакуватий та й отвертий. Як би діло не удало ся — видко, що мусить мати якісь сумніви, бо инакше не думав би о тім. Господь знає, що я би тогди зробив. Суть ще инші способи — инші способи. Коли так собі думав, протер собі очи рукою, як би хотів в них стерти якийсь поганий привид. По єго зажуренім лици пересунув ся якийсь такий дивний вираз, що ледви чи хто пізнав би був по нім старшину трінітарскої громади або поважного купця з Фрічерч-Стріт.

Так сидів він якусь хвильку задуманий, відтак встав і потиснув на дзвінок, що стояв на столі. Джільра прибіг на той знак так борзо і тихенько на пальцях, що подобав би на того духа, про якого розповідає ся в казках, як би не то, що малий книговодець, почавши

інституцию на Любичу, деканата потелицкого, дістав о. Ант. Фолис, а сотрудництво в Любичи о. Теодор Савойка. — Завідательство в Броници дек. мокряньского дістав о. Мих. Татомир.

— **Місия духовна** відбуде ся в Тулові, повіта снятиньского. „Братство тверезости“ в Тулові дав о тім знати і просить всї сусїдні громади на се торжество. котре відбуде ся дня 17 с. м., то есть в неділю мясопустну, яко в 25-лїтні роковини тверезости. В Тулові вже від кількох лїт нема нїякої аренди. а з коршми побудувала громада школу. В громадї суть дві читальнї „Народна Спілка“ і читальня „Просьвіти“ та руска крамниця.

† **Іван Воляньский,** надінспектор міскої полїциї в Чернівцях, член основатель тов. „Народний Дім“, щирий Русин і взірцевий урядник, упокоїв ся 10 с. м. по довгій і тяжкій недузї в 64 роцї свого житя. Похорон покійника відбув ся вчера ві второк, Товариство „Народний Дім“ ушанувало память дорогого покійника тим, що вивісило чорну хоругов і видало посмертну оповістку. в котрій запросило членів до участи в похоронї.

— **Рух поїздів** на шляху Львів-Клепарів-Янів, здержаний дня 10 с. м. з причини заметий сніжних, отворено вчера на ново.

— **Справа продажи Східниці.** Товариство француско-бельґійске, котре наміряло купити Східницю, не зложило на час припадаючої рати, тому галицка каса ощадности зірвала з ним контракт. а зложений задаток 100.000 франків пропав на користь сеї каси. Тепер ведуть ся переговори з якимсь одеским товариством, що наміряє купити Східницю.

— **Населенє міста Перемишля** після послїдної конскрипциї виносить 37.835 душ цивільних і 8514 войска. разом 46.349 т. е. більше о 10.000 як було в р. 1890.

— **Жертва льотериї.** В повітовій радї в Хшанові в західній Галичинї шконтруюча комісия, вислана краєвим виділом, викрила дефравдацию, якої допустив ся тамошний касиєр. Кажуть, що причиною дефравдациї була льотерия, на яку касиєр ставив „повітові“ гроші, а коли не мав чим покрити недобір, пофальшував касові книги. Касиєра засуспендовано.

— **„Дальше буде“.** Віденьскому візникови фіякерскому Генрихови Габнїхт, не щастить ся; що его випустять з криміналу, то зараз знов замикають, кажуть зовсїм так, як би у фейлєтонах з повістями: (Дальше буде). Габнїхт — прізвище его також вельми характеристичне, бо значить: „немаю“, а він видко не має, отже краде — есть родом з Великого Варадина і був вже кілька разів караний за крадїж, а оногди відсидїв два місяцї за то, що вернув до Відня, хоч ему тут заказали перебувати. Ба, але ледви що его випустили з арешту суду повітового, як і зараз сказали ему „Дальше буде“ та відставили до суду краєвого, бо показало ся, що Габнїхт витуманив в падолистї і грудни від пекаря Брікмана печиво вартости 80 К., кажучи, що его прислала по то печиво ґрайзлєрка Гартман.

— **Самоубийство.** Вчера рано заїхав до готелю під „тигром“ у Львові якийсь молодий чоловік і подав, що називає ся Ляхе і есть торговельним агентом з Кракова. Коли цїлий день не виходив з комнати, розбито двері і найдено незнакомого вже мертвого. На столї стояла фляшка з отрую. Трупа відставлено до трупарнї при шпитали.

— **Довгий баль.** Ветерани войскові в Георгендорф коло Дуке в Чехах устроїли собі тамтого тиждня не аби який баль, бо такий, що тягнув ся аж три днї. Здаєсь, що по черзї одні танцювали, а другі лягали спати.

— **На що Бог нам дав ноги?** Тирольцї нарід добрий і розумний, побожний і працьовитий але не люблять щоби заводити якісь нові порядки, без котрих після їх думки чоловік може обійти ся В осени минувшого року мали там будувати зелїзницю, котра мала тягнути ся від Бреннерского гостинця аж до гірских сїл Паттерс і Муттерс. Громада Паттерс старала ся дуже о то, щоби стация була як найблизше села. Люди з Муттерс як-раз противно; они не лиш не хотїли стациї але навіть і рішучо спротивили ся будові зелїзницї. В громадскій гостиници зібрала ся була цїла громада, навіть жінки і дївчата. та радили над тим, як би позбути ся зелїзницї. Підчас тої наради відозвала ся одна жінка: Нам не треба зелїзницї; на щож Господь Бог дав нам ноги? І Муттерси поставили на своїм; будови зелїзницї не могли спинити, але стациї не дали у себе поставити. За то ходять тепер пішки до сусїдної стациї, раді з того, що Господь Бог дав їм ноги.

— **Пожар в Баку.** Після послїдних вістий з Баку згоріло там не 35 лиш 8 мілїонів пудів (пуд мав 40 фунтів) нафти, а шкода котру в першій хвили обчислювано на 6 мілїонів рублїв, доходить ледви до 1,200.000 рублїв. Спекулянти заграничні прибільшили значно зроблену огнем шкоду, щоби обнизити цїну біржевих паперів. Так само і страти в людях не суть так великі, як первістно доношено. Згоріло всего 10 людий. а може ще знайдуть ся якісь трупи під згарищами. Семеро людий померло від попеченя а прочі приходять вже до здоровля.

— **Померли:** В Дрогобичи др. Кмицикевеч. адвокат краєвий. в 42-ім роцї житя; — в Перемишли Славомира з Віцквоских Скльова. жена міского інжинера в 25-ім роцї житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 13 лютого. Впевнюють тут, що Милан не полишив нїякого завіщаня. Королева Наталїя надіслала кондоленцийну телеґраму.

Капштадт 13 лютого. Анґлїйске правительство повідомило всї держави, що в Капляндї вибухла джума. В містї Капштадтї есть кождого дня по кілька случаїв занедужаня.

Мадрид 13 лютого. Вчера в ночи прийшло до великих демонстраций против Єзуїтів. Полїция з оружием мусїла привертати лад.

Берлин 13 лютого. З причини тяжкої недуги цїсаревої Фридрихової, має сими днями приїхати до Гамбурґа брат еї, анґлїйский король Едвард VII.

від кінчиків пальців замащених чорнилом, аж до дрантивих черевиків на ногах, виглядав так дуже на звичайного чоловіка, що годї було взяти его за когось иншого, як не за того, ким був дійстно.

— Ах, Джільра! — відозвав ся купець. — Чи пан Дінсдаль есть в конторі?

— Єсть, пане.

— То добре. Здає ся, що він дуже правильно приходить.

— Дуже правильно, пане.

— І здає ся, що добре понимає інтерес?

— Не звичайно, як мало хто — сказав головний книговодець. — Чи то коло кораблїв, чи в конторі, він від рана до вечера при роботї.

— То дуже добре — сказав старий купець. — Хто за молоду пильно працює, той на старість буде спокійно спочивати. Чи тепер виносять товари з „Дївчини з Атин“?

— Пан Дінсдаль був там нинї рано. Робота іде жваво. Він хоче звернути увагу на стан корабля, пане Джірдльстон. Каже, що навіть на доках вода затїкає і що деякі люди навіть не хотять іти на корабель.

— Дурниця! — сказав на то Джон Джірдльстон як би розгніваний. — А від чогож правительственні інспектори. На що їх платити, як би ми самі себе мали ревідувати. Коли зажадають якоїсь зміни, то зробить ся.

— Они були там, пане, в тім самім часї, як там був пан Дінсдаль — сказав на то Джільра несьміло.

— Ну й щож? — спитав принципал.

— Він казав, що они з капітаном Спендером пили шампана в каютї, а відтак висказали своє повне вдоволенє із стану корабля і опісля пішли.

— От видите! — сказав старий купець з тріюмфуючою міною. — Тоті люди чей на перший погляд ока видять, як річ стоїть, і як би щось було не в порядку, то они були би вже звернули увагу на то. Отже не говоріть менї більше о таких неправдивих вістях. Мусите поговорити о тім кілька слів з паном Дінсдальом, але розуміє ся, так, як би Ви то самі від себе говорили, а не що я то Вам казав зробити. Скажіть ему нехай не вириває ся з такими своїми поглядами.

— Добре, пане.

— А тепер подайте менї контову книгу ч. 33.

Джільра витягнув свою руку і здоймив з високої полиці грубу контову книгу і поставив еї чемно перед свого принципала на стіл. Відтак, коли видів, що его вже не потреба, вийшов.

Контова книга ч. 33 була замкнена на подвійний замок, і то на патентований, котрий не дозваляв нікому заглянути до неї. Джон Джірдльстон виймив малий ключик з кишенї і отворив еї потиснувши борзо. Була то книга великої вартости, бо то була приватна книга купця, котра сама одна показувала правдивий фінансовий стан фірми, підчас коли всї инші були лиш на показ. Без неї не міг би він був удержати тайни перед своїм сином через кілька місяців, доки аж гірка конечність не змусила его сказати правду.

Поволи і зажурений став він перевертати картки. Там були записані суми, які потонули в товаристві Танґанїка для добуваня золота, котре обіцювало платити трийцять і три процент, але вже в другім місяци свого істнованя збанкротувало. Там були гроші, позичені фірмі Дирер, Ґелєт і Ска на заставлені папери, котрі однакож показали ся записаним папером без вартости, коли їх оцїнювано. Дальше було там справозданє о інтересах фірми з Левантийским товариством нафтовим, котрого касиєр більшу часть капіталу спроневірив. Там були записані також і ті суми, які потонули з „Вечірною Зорею“ і „Провидінєм“, по тій нещасливій пригодї на мори, котра нанесла фірмі майже смертельний удар.

Сум брав то все читати, а послїдна сторона була може найсумнїйша зі всїх. Там списав старий купець коротенько цїле справозданє о теперішнім фінансовім положеню фірми. Ось тут оно слово в слово так як він его списав:

Джірдльстон і Ска.

Винен	Ф. Штр.	Маю	Ф. Штр.
Довги затягнені перед заявою до Езри	34000	Езра в Африцї має гроші, котрими спекулюемо	35000
Ф. штр. 15000 позичені до шести місяців і ф. штр. 20000 позичені до девять місяців	35000	Квота в банку з додатком останку з Дінсдалевого вкладу	8400
Провізия за ті суми 5 проц.	1125	Зиск з набору „Дївчини з Атин“, що стоїть тепер в порті	2000
Біжучі видатки фірми підчас слїдуючих шести місяців разом з коштами корабельними на тиждень ф. штр. 150	3900	Зиск з набору „Чорного Орла“, „Лебедя“ і „Пантери“	6000
Приватні видатки в Екклезіон-сквер може	1000	Брак	25425
Видатки Льонґворті'го в Росиї і мого любого сина в Африцї може	600		
Премія асекурацийна	1200		
Разом . . .	76825	Разом . . .	76825

Всї ті гроші мусять до девяти місяців знайти ся на другім боцї.

Не треба забувати, що корабель може потонути. То принесло би ф. штр. 12000 до ф. штр. 20000.

Колєсберґ 13 лютого. Дня 10 с. м. зведено борбу під Гамельпонтеном. Під Допкерспортом стоїть сильний відділ Бурів.

Мадрид 13 лютого. В Барцельоні і Валенциї прийшло оногди знов до розрухів.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Ада з Ув.: Відповідь вже була подана. — **Н. Феліксович**: Коли ми написали, що клясова льотерия у нас заказана, то не писали прецї того на вітер. Угорщина єсть для нас під сим взглядом так добре заграницею, як і кожда иnша держава. Як-раз длятого всїлякі манти з Угорщини і Гамбурґа старають ся у нас розпродувати льоси таких льотерий. Они з одної сторони певні того, що нїхто не буде доходити свого права, бо не може і не сьміє, а з другої сторони знають, що у нас повно легковірних, не знаючих права людий. А хтож Вам заручить за то, що той якийсь К. Кісс і С-ка єсть дїйстно солїдна фірма і головна колєктура? Чи той папір, котрий Вам хтось прислав? Або може поїдете до Будапешту провірювати. А хоч би Ви й виграли — чи гадаєте, що Вам би виплачено? Процесувати не можете, бо не вільно, а процес з заграницею мусів би іти через нашi власти, а в такім случаю власти не лиш би не ущімнули ся за Вами, але ще й наложили би кару. Длятого найлїпше дайте собі спокій і коли вже стратили кільканайцять риньских, не тратьте ще більше та остерігайте ще й других. — **Читач з Ф.**: Посиланє білетів на новий рік єсть лиш звичай, а спосіб виконуваня того звичаю надає єму „тон". Білєтами на новий рік обмінюють ся лиш рівні з рівними; злий був би „тон", як би низший висшому, підвластний свому зверхникови посилав білет, а в многих случаях також не добрий, як би дїяло ся на відворот. До доброго тону не належить посиланє спецѵяльних карточок (може ще й з образками) з видрукованим желанєм; посилають ся лиш звичайні карти візитові, на котрих на долинї з правого боку зазначує ся початковими буквами слова: „З желанями нового року". Впрочім звичай посиланя новорічних білетів виходить з моди, бо єсть і непотрібний і в многих случаях богато коштує. — **Читателька Дз.**: 1) На спонуканє правильного відпливу, котрий застановив ся, Боже борони, не робити нїчого! Треба конче порадити ся лїкаря, сьміло і не встидати ся. Причиною, і то зовсім природною, може бути або звістний Вам стан, або якісь инші впливи, як: перестуда, хиби дієтетичні та всїлякі хороби. Лїкар мусить в такім случаю недужу видїти, докладно розслїдити причини і аж тогди щось радити. Не говоріть, що лекше умирати, як поради шукати. Не треба соромити ся, але давати собі раду, а як би щось стало ся, треба витревати до кінця. — 2) Може. — 3) Причиною білих уплавів у 10-лїтної може бути рід хробаків, котрі з місця відходового можуть перейти де инде аж до середини. І в сім случаю треба конче поради лїкарскої. — 4) Може, але й може стати ся причиною поганої і небезпечної хороби. — **Гвоздик**: Після нашого погляду найлїпшим підручником до самоуки француской мови єсть (німецкий) Toussaint-Langenscheidt. Підручник сей виходить зошитами і єсть так уложений, що кождий зошит творить одну лєкцию, котру треба добре переробити, і аж тогди, коли все вже знає ся, купити другий. Можна також і всї нараз купити, але то й дорого і може для науки непрактично. По скінченю науки можна у видавцїв листовно іспит робити, котрий покаже, о скілько хтось присвоїв собі науку тої мови. Поодинокі зошити суть так обчислені, що при щоденній науцї по 2 години можна зошит переробити до 14 днів. Перший зошит („Probebrief") на оказ можна дістати за 1 марку (1 К. 20 с.) без порта. Можна виписати собі від фірми: Langenscheidt'sche Verlagsbuchhandlung Berlin S. W. 46. — **І. Я. Кали. С. Дол.**: Книжки такої, де би можна розвідати ся про руску шляхту, не знаємо. Русини взагалї мають дуже мало шляхти та й то майже виключно лиш низшу, котра одержала шляхотство від польских королів, що походили з німецкої родини, саскої. Длятого то рускі шляхтичі мають найбільше герб „Сас". Инші одержали шляхотства від австрийских цїсарів. Доходити шляхотства можна хиба в шляхотских книгах у Видїлї краєвім. — **1901**: Ми би радили приїхати до Львова на клїніку, а там би і осудили, що робити і лїчили би безплатно. Подати специялїста годї, бо не знаємо якого рода хиба. Може треба піддати ся якійсь операциї а до того треба хірурґа. — **Т. Ц. в П.**: Експедиторка була зовсім в праві. На почтї обовязує недїльний відпочинок і по полудни в недїлю і в великі сьвята почта отверта лиш годину та приймає лиш листи рекомендовані, котрі, як звістно мало хто надає. Переказів грошевих, пакунків і т. п. приймати не вільно. — **Ів. Гон. в Дев.**: Прочитайте собі повисше під Т. Ц. в П. — То само дотичить і почти на двірцях. — **М. О. в Гад.**: Сербский сер. 8794 витягнений в амортизациї. Постарайте ся через якийсь банк, щоби Вам виплачено амортизацию, здаєсь в сумі 12 франків (корон). Купон відтинає ся, его відошлють Вам назад і він грає дальше в тягненях премієвих. Льос повинен бути остемпльований; в противнім случаю кара. Прочі не витягнені. — **Ал. Юр. в Плот.**: Не витягнені. — **Вас. Медоб. в Ост.**: Не витягнені. (Дальші відповіди пізнійше).

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Ну, велике дїло, то ще не так дуже зле — замуркотів купець сам до себе, переглянувши поволи і уважно ті числа. Він розпер ся в своїм кріслї і з виразом значно більшого довіря споглядав на стелю. — В найгіршім случаю трохи менше як трийцять тисячів фунтів. Нїчого! Многі фірми не робили би собі з того нїчого. Цїла річ в тім, що я за надто довго привик до великих надвишок на правій сторонї, так, що коли она тепер на другій сторонї, то мене великий страх бере. Може ще неодно сгладити ся і все вирівнає ся. Але на одно не сьмію забувати — думав він собі дальше і лице его посумнїло — що я так використав мій кредит, що не можу вже нїгде позичити, щоби не викликати підозріня і не стягнути собі всїх на карк. Наша надія на диялапи. Езрі чей удасть ся. Мусить удати ся. Хтож би не допустив до того?

Майор Товія Клюттербук — відозвав ся тонкий хрипливий голос Джільри, майже як би у відповіди не то питанє і малий книговодець, котрий раз чи два рази надармо пукав до дверий, отворив двері та впустив старого вояка.

16.

Джон Джірдльстон чув нераз від сина про майора ще в тих часах, коли они оба сходили ся і завсїгди звалював вину за деякі очевидні пороки молодого мужчини на злощастне побратимство. Езра розповів був єму також, хоч не зовсім докладно про свої сходини і суперечку з майором в приватній комнатї Нельзонового ресторана.

В наслїдок того, як то можна собі легко погадати приймив він майора неконче прихильно і повитав его, коли він увійшов, як найхолоднїйшим поклоном. Майор тимчасом не дав ся зовсім збити з пантелику тим холодним принятєм, лиш з веселим лицем сунув ся дальше і витягнув до купця свої руки, так, що тому не позіставало нїчого, як також подати єму руку, що він впрочім зробив дуже неохотно і надумуючись хвильку.

— І як же Вам поводить ся? — спитав майор, відступаючись кілька кроків взад та придивляючись купцеви мов-би хотів оцїнити его вартість і купити. — Чував нераз про Вас. Дуже менї мило Вас побачити. Як же Вам веде ся? — Взявши відтак купця ще раз за руку, потряс нею з цїлої сили.

— Я, дякувати Богу, досить здоров, мій пане — відповів Джон Джірдльстон холодно. — Може будете ласкаві сїсти собі.

— То таке саме, як мій приятель Фаґан хотів зробити перед дванайцяти роками, в палатї послів, бачите. Він виступив яко кандидат консервативної партиї в Мурфіставн, але анї один чорт не віддав на него свого голосу, з виїмкою одного, і то від якогось слїпого чоловіка, котрий не добачив і підписав иншу картку. Ха! ха! ха! — Майор став сьміяти ся голосно із своєї власної небилицї і обтирав собі чоло хусткою.

(Дальше буде.)

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові **при ул. Краківскій ч. 9** продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цїнах.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

АНТІН РУЛЬФ

ПОЗОЛОТНИК

виготовляє золоченя **престолів і іконостасів по церквах**, як також відновляє старі рами і виготовляє всї в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківска ч. 10.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).